

Brusel 13. května 2022
(OR. en)

9076/22

Interinstitucionální spis:
2022/0154(CNS)

FISC 112
ECOFIN 428
IA 72

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	12. května 2022
Příjemce:	Generální sekretariát Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2022) 216 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY o stanovení pravidel týkajících se úlevy ke snížení zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu a o omezení odpočitatelnosti úroků pro účely daně z příjmu právnických osob

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2022) 216 final.

Příloha: COM(2022) 216 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 11.5.2022
COM(2022) 216 final

2022/0154 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o stanovení pravidel týkajících se úlevy ke snížení zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu a o omezení odpočitatelnosti úroků pro účely daně z příjmu právnických osob

{SEC(2022) 204 final} - {SWD(2022) 144 final} - {SWD(2022) 145 final} -
{SWD(2022) 146 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Dne 18. května 2021 přijala Evropská komise sdělení o zdanění podniků pro 21. století¹ s cílem podpořit robustní, účinný a spravedlivý systém zdanění podniků v EU. Toto sdělení uvádí jak dlouhodobou, tak krátkodobou vizi na podporu oživení Evropy po pandemii COVID-19 a zajištění odpovídajících veřejných příjmů v nadcházejících letech. Stejně tak se akční plán EU pro unii kapitálových trhů (UKT)² zaměřuje na pomoc společnostem získávat kapitál, který potřebují, a zlepšovat jejich akciovou pozici, zejména během období oživení, což znamená vyšší schodek a úroveň zadlužení, jakož i větší potřebu akciových investic. Zejména opatření č. 4 unie kapitálových trhů³ motivuje institucionální investory k provádění dlouhodobějších investic, čímž podporuje obnovu rekapitalizace v podnikovém sektoru za účelem posílení udržitelné a digitální transformace hospodářství EU. Uvedené opatření č. 4 doplňuje iniciativa na úrovni EU zaměřená na řešení zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu s cílem vytvořit spravedlivé a stabilní podnikatelské prostředí, které může podpořit udržitelný a na pracovní místa bohatý růst v Unii.

Daňové systémy v EU umožňují při výpočtu základu daně pro účely daně z příjmu právnických osob odpočet plateb úroků z dluhů, zatímco náklady související s kapitálovým financováním, jako jsou dividendy, jsou většinou daňově neuznatelné. Tato asymetrie v daňovém zacházení je jedním z faktorů, které při financování investic zvýhodňují použití dluhu oproti vlastnímu kapitálu. V současné době řeší zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu z daňového hlediska pouze šest členských států a příslušná vnitrostátní opatření se značně liší. Nebude-li daňové zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu účinně řešeno v rámci celého jednotného trhu, budou podniky v EU nadále nedostatečně motivovány k financování vlastním kapitálem oproti dluhovému financování a příslušné faktory týkající se plánování daní budou nadále zkreslovat distribuci investic a růstu.

Za účelem řešení daňového zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu koordinovaným způsobem na celém jednotném trhu stanoví tato směrnice pravidla, podle kterých bude za určitých podmínek možná odpočitatelnost pomyslného úroku ze zvýšení vlastního kapitálu pro daňové účely a omezena daňová odpočitatelnost nadměrných výpůjčních nákladů. Vztahuje se na všechny daňové poplatníky podléhající v jednom nebo více členských státech dani z příjmů právnických osob, s výjimkou finančních podniků. Vzhledem k tomu, že malé a střední podniky obvykle čelí při získávání financování vyšší zátěži, navrhuje se poskytnout malým a středním podnikům vyšší pomyslnou úrokovou sazbu.

Tento návrh rovněž reaguje na očekávání Evropského parlamentu, že Komise předloží návrh na snížení zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu, včetně účinných ustanovení proti

¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Zdanění podniků pro 21. století, COM(2021) 251 final.

² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Unie kapitálových trhů pro občany a podniky – nový akční plán“, COM(2020) 590 final.

³ [Opatření č. 4 – Podpora dlouhodobějšího a kapitálového financování ze strany institucionálních investorů Evropská komise \(europa.eu\)](#)

vyhýbání se daňovým povinností, aby se zabránilo tomu, že by se úleva na vlastní kapitál používala jako nový nástroj k erozi základu daně⁴.

- **Soulad s platnými a možnými budoucími předpisy v této oblasti politiky**

Tato směrnice je součástí strategie EU v oblasti zdanění podniků, jejímž cílem je zajistit spravedlivý a efektivní daňový systém v celé EU.

V roce 2016 byla přijata směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem (ATAD)⁵ s cílem zajistit spravedlivější daňové prostředí koordinovaným prováděním klíčových opatření proti vyhýbání se daňovým povinnostem, která většinou vyplývají z opatření v rámci mezinárodního projektu proti erozi základu daně a přesouvání zisku (BEPS), v členských státech. Přestože boj proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem není hlavním účelem tohoto návrhu, obsahuje návrh i pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků. Vzhledem k různým cílům tohoto návrhu a pravidla směrnice ATAD pro omezení odpočitatelnosti úroků by měla být tato dvě pravidla týkající se omezení odpočitatelnosti úroků uplatňována souběžně.

Stávající daňové nástroje na úrovni EU však neobsahují opatření k řešení zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu na jednotném trhu vyvážením daňového zacházení s dluhem a vlastním kapitálem v celé EU.

Tato směrnice navazuje na sdělení Komise o zdanění podniků pro 21. století na podporu robustního, účinného a spravedlivého systému zdanění podniků v EU a odráží jednu z politických iniciativ zamýšlených tímto sdělením. Doplnuje tak řadu dalších politických iniciativ, které Komise podporuje souběžně, a to jak v krátkodobém, tak i dlouhodobém horizontu.

Výše uvedené politické iniciativy zahrnují návrh na rámec Podnikání v Evropě: rámec pro zdanění příjmů (Business in Europe: Framework for Income Taxation – BEFIT) jako jednotný soubor pravidel pro daň z příjmů právnických osob v EU, který je založen na klíčových prvcích společného základu daně a rozdělení zisků mezi členské státy metodami obsahujícími určitý vzorec (rozdělení na základě vzorce). Přestože návrh na rámec BEFIT je stále v rané fázi vývoje, obě iniciativy přispívají ke stejné vizi spravedlivého, účinného a udržitelného podnikatelského prostředí v EU.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh přispívá k rozvoji unie kapitálových trhů. Hlavními cíli unie kapitálových trhů jsou zejména přístupnější financování podniků v EU a podpora integrace vnitrostátních kapitálových trhů do skutečného jednotného trhu. Cílem tohoto návrhu je zabránit přílišnému spoléhání se na dluh odstraněním daňového zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu a podpořit rekapitalizaci podniků. V důsledku toho budou společnosti lépe schopny investovat do budoucnosti, což podpoří růst a inovace a posílí konkurenceschopnost hospodářství EU. Tím se rovněž zvýší jejich odolnost vůči nepředvídatelným změnám v podnikatelském prostředí a sníží se riziko platební neschopnosti, což přispěje ke zvýšení finanční stability.

⁴ Zpráva o dopadu vnitrostátních daňových reforem na hospodářství EU (2021/2074(INI)) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0348_CS.html

⁵ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právní předpisy o přímém zdanění spadají do působnosti článku 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Toto ustanovení stanoví, že právní opatření týkající se sbližování předpisů podle uvedeného článku mají právní formu směrnice.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Tento návrh je v souladu se zásadou subsidiarity. Povaha řešené otázky vyžaduje společnou iniciativu v rámci celého vnitřního trhu.

Účelem pravidel této směrnice je řešit zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu v podnikovém sektoru EU z hlediska daní a stanovit společný rámec, který bude koordinovaným způsobem proveden ve vnitrostátních právních předpisech členských států. Těchto cílů nelze uspokojivě dosáhnout prostřednictvím opatření přijímaných každým členským státem samostatně.

Daňové zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu vyplývá z rozdílného zacházení s náklady na dluhové a kapitálové financování z hlediska daní a představuje problém společný pro podniky ve všech členských státech EU. Navzdory tomu přijalo daňová opatření zaměřená na sbližení daňového zacházení s dluhem a s vlastním kapitálem pouze šest členských států. Přestože k tomuto typu daňových pobídek existují právně nevynutitelné pokyny⁶ Skupiny pro kodex chování (zdanění podniků), příslušná vnitrostátní opatření uvedených šesti členských států se liší, a v koncepčních prvcích a pravidlech proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, zejména s ohledem na různé okolnosti a různé politické cíle, které každý z těchto členských států sleduje.

Úplná absence příslušných opatření ke zmírnění daňového zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu v 21 členských státech společně s existencí výrazně odlišných opatření v dalších šesti členských státech může vést k narušení fungování vnitřního trhu a může významným způsobem ovlivnit alokaci investic.

Iniciativa na úrovni EU by navíc měla přidanou hodnotu v porovnání s tím, čeho může dosáhnout množství opatření přijatých na vnitrostátní úrovni. Jednotné pravidlo pro EU zajistí právní jistotu a umožní snížení nákladů podniků na dodržování předpisů, neboť daňoví poplatníci budou muset při všech svých činnostech na jednotném trhu dodržovat jediné pravidlo. Očekává se také, že celounijní pravidlo podpoří hospodářskou soutěž na jednotném trhu zajištěním toho, aby měly všechny podniky bez ohledu na své sídlo podobné pobídky k řádnému financování.

Proto je ke koordinovanému a efektivnímu řešení problému, který je společný pro celou EU, nezbytná celounijní iniciativa ve formě návrhu závazných právních předpisů. Iniciativa na úrovni EU by zabránila potenciálním mezerám mezi rozdílnými vnitrostátními iniciativami a zajistila by, aby nebylo nepříznivě ovlivněno umístění podniků a alokace investic.

• Proporcionalita

Předpokládaná opatření nejdou nad rámec zajišťující minimální nezbytnou úroveň ochrany vnitřního trhu. Směrnice stanoví pravidla upravující odpočitatelnost úlevy u nákladů souvisejících s kapitálovým financováním doplněná pravidlem omezujícím odpočitatelnost úroků z nástrojů dluhového financování v celé EU a u všech daňových poplatníků v EU.

⁶ WK 11093/2019 REV 1

Směrnice rovněž zajišťuje udržitelnost opatření pro rozpočty členských států na základě obecného pravidla, které omezuje odpočitatelnost nákladů na financování ze základu daně daňových poplatníků. Stanovením společného celoevropského rámce směrnice zajišťuje právní jistotu na celém jednotném trhu a snížení nákladů daňových poplatníků na dodržování předpisů.

Zajišťuje tak pouze nezbytnou míru koordinace v rámci Unie za účelem realizace jejích cílů. Vzhledem k výše uvedenému návrh nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů, a je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

- **Volba nástroje**

Jedná se o návrh směrnice, která je jediným dostupným nástrojem podle právního základu, jímž je článek 115 SFEU.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Neexistuje žádný právní předpis EU, který by upravoval zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu. Hodnocení proto není relevantní.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Dne 1. července 2021 zahájilo GŘ TAXUD veřejnou konzultaci o možné iniciativě zaměřené na řešení zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu. Obsahovala řadu otázek, jejichž cílem bylo mimo jiné vymezit problém a jeho příčiny a určit vhodnou formu postupu na úrovni EU a hlavní znaky možného opatření. Konzultace byla ukončena dne 7. října 2021, přičemž bylo odevzdáno celkem 67 odpovědí.

Respondenty bylo 37 hospodářských sdružení zastupujících především finanční organizace všech velikostí (včetně malých a středních podniků), 12 společností / obchodních organizací (většinou organizací daňových účetních a finančních organizací), 3 akademické a výzkumné instituce, 8 nevládních organizací nebo jiných organizací (většinou obchodních komor, burz cenných papírů) a 7 občanů. Většina respondentů pocházela buď z Belgie (14/67), Německa (14/67), nebo z Francie (12/67).

Nevládní organizace a zástupci akademické obce jsou toho názoru, že hlavním důvodem, proč společnosti využívají dluh, je snížení daňové povinnosti a zamezení oslabení jejich akcionářů, zatímco hospodářská sdružení a společnosti se domnívají, že důvodem je nutnost nalézt finanční prostředky.

Většina respondentů, mezi nimi 100 % zástupců akademické obce, 86 % občanů, 50 % podniků a 42 % hospodářských sdružení, konstatuje, že iniciativa EU zaměřená na řešení daňového zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu by byla užitečným nástrojem na podporu oživení společností po krizi COVID-19 a stimulovala by investice prostřednictvím vlastního kapitálu při přechodu na ekologičtější digitalizované hospodářství, aniž by došlo k narušení jednotného trhu. Společnosti, nevládní organizace a zástupci akademické obce se domnívají, že firmy by měly být motivovány, mimo jiné z daňového hlediska, k tomu, aby využívaly více vlastního kapitálu a méně dluhů.

Hospodářská sdružení, společnosti a zástupci akademické obce jednoznačně souhlasí s tím, že taková iniciativa omezí prostor pro škodlivé daňové praktiky na jednotném trhu. Důležité je, že většina respondentů, mezi nimi 71 % podniků, 66 % zástupců akademické obce, 43 %

občanů a 28 % hospodářských sdružení, se domnívá, že iniciativa na úrovni EU by byla prospěšná pro podniky působící na celém jednotném trhu.

Pokud jde o jednotlivé možnosti, většina respondentů má velmi negativní postoj k možnosti úplného potlačení odpočitatelnosti úroků, mezi nimi 75 % podniků, 72 % hospodářských sdružení, 71 % občanů a 66 % zástupců akademické obce ji podkládají za nejméně vhodnou možnost, a většina respondentů se staví poměrně negativně k možnosti úlevy na finanční kapitál podniků, která by nahradila daňový odpočet úroků. Tu považovalo za nejlepší možnost pouze 16 % podniků, 14 % občanů, 5 % hospodářských sdružení a žádný zástupce akademické obce. Většina respondentů je naopak příznivě nakloněna úlevě, která zajistí odpočitatelnost pomyslného úroku z nového vlastního kapitálu (při zachování stávající odpočitatelnosti úroků). Ta se zdá být nejlepší možností pro 66 % zástupců akademické obce, 28 % hospodářských sdružení, 25 % podniků a 14 % občanů. Hospodářská sdružení a společnosti jsou ještě více nakloněny možnosti úlevy na kmenový kapitál, zatímco nevládní organizace a zástupci akademické obce jsou této možnosti nakloněni méně.

A konečně většina respondentů v tomto bodě důrazně souhlasí s tím, že iniciativa by měla přinést přísná pravidla, aby se zabránilo praktikám agresivního daňového plánování, konkrétně 71 % občanů, 66 % zástupců akademické obce, 42 % hospodářských sdružení a 33 % podniků.

Při přípravě návrhu Komise výsledky konzultací zohlednila. Pokud jde o různé možnosti politiky, rozhodla se Komise rozpracovat zejména návrh poskytnout úlevu pouze na nový vlastní kapitál a neuvažovat o odstranění veškeré odpočitatelnosti dluhu. Směrnice navíc poskytuje spolehlivý rámec proti zneužívání, neboť respondenti zdůrazňovali potřebu takového rámce.

Kromě toho si Komise uvědomuje, že ochrana zdanitelných příjmů členských států je nezbytná k zajištění udržitelného hospodářství a k ochraně veřejných financí během probíhajícího období oživení po pandemii. Proto Komise navrhuje zmírnit zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu prostřednictvím opatření zaměřených jak na kapitálovou, tak na dluhovou složku, která kombinují úlevu na nový vlastní kapitál s omezením odpočitatelnosti nákladů dluhu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Při určování vhodných opatření k řešení otázky zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu Komise vycházela z příslušných odborných znalostí členských států, které již podobná opatření zavedly (Belgie, Portugalsko, Polsko, Kypr, Malta a Itálie). Komise uskutečnila s některými příslušnými správci daně výměnu informací o rámci proti zneužívání a za účelem lepšího porozumění dopadu různých opatření z hlediska nákladů a přínosů.

Komise se setkala s vnitrostátními orgány veřejné správy / veřejnoprávními agenturami, hospodářskými sdruženími a skupinami občanské společnosti, které jsou členy odborné skupiny Komise „Platforma pro řádnou správu daní, agresivní daňové plánování a dvojí zdanění“. Komise rovněž provedla konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem (EHSV).

- **Posouzení dopadů**

V rámci přípravy na tuto iniciativu bylo provedeno posouzení dopadů.

Dne 17. března 2022 vydal Výbor pro kontrolu regulace k předloženému posouzení dopadů týkajícímu se tohoto návrhu kladné stanovisko s výhradami, včetně několika návrhů na zlepšení⁷. Jak je vysvětleno níže, byla zpráva o posouzení dopadů dále revidována v tomto smyslu. Posouzení dopadů zkoumá kromě základního scénáře, tj. neexistence opatření, pět možností politiky.

Možností č. 1 by bylo zavedení úlevy na kmenový vlastní kapitál společnosti na dobu neurčitou, zatímco možností č. 2 by bylo rovněž zavedení úlevy, avšak pouze na nový vlastní kapitál a na dobu deseti let.

Možnost č. 3 by předpokládala úlevu na kapitál společnosti (tj. vlastní kapitál a dluh), přičemž by neumožňovala současnou odpočitatelnost plateb úroků, a možnost č. 4 by odpočitatelnost úrokových nákladů zakazovala úplně. Možnost č. 5 by byla kombinací úlevy na pomyslný úrok z nového vlastního kapitálu společnosti (stejně jako u možnosti č. 2) na dobu deseti let a částečného omezení daňové odpočitatelnosti pro všechny společnosti.

U malých a středních podniků⁸ by se ve všech případech uvedených v možnostech politiky č. 1, 2, 3 a 5 uplatňovalo dorovnání sazby.

Jednotlivé možnosti byly srovnány na základě těchto kritérií: a) učinění daňového systému neutrálním pro rozhodování o financování; b) zvýšení spravedlnosti daňového systému; c) snížení narušení jednotného trhu a d) stimulace růstu a investic v EU. Srovnání ukázalo, že možnosti č. 1, 2, 3 a 4 by měly být při plnění některých cílů této iniciativy do jisté míry účinné. Upřednostňovanou možností je však možnost č. 5, protože úspěšně řeší zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu a současně vyrovnává rozpočtové dopady a zaměřuje se na aspekty spravedlnosti daňového systému. Očekává se, že bude mít pozitivní dopad na investice a HDP a mírný dopad na zaměstnanost.

Hospodářské dopady

Pro posouzení hospodářských dopadů provedlo Společné výzkumné středisko Evropské komise modelování na základě modelu CORTAX.

Přínosy

Očekává se, že upřednostňovaná možnost (možnost č. 5) bude mít pozitivní hospodářský dopad. Hlavním přímým přínosem bude skutečnost, že bude upřednostňovat vyšší poměry vlastního kapitálu a tím snižovat rizika platební neschopnosti. Očekává se, že zvýšením kapitálových investic v celé EU tato možnost nepřímě podpoří rozvoj inovativních technologií. Kapitál je obzvláště důležitý pro rychle rostoucí inovativní podniky v raných fázích rozvoje a pro rychle se rozvíjející podniky, které hodlají soutěžit v celosvětovém měřítku. Zelená a digitální transformace vyžaduje nové a inovativní investice, které budou mít z tohoto opatření prospěch. Malé a střední podniky budou mít díky vyšší pomyslné úrokové sazbě lepší přístup na akciový trh. Očekává se pozitivní dopad na konkurenceschopnost, inovace, růst a zaměstnanost v EU. Tato možnost bude rovněž řešit roztržičnost jednotného trhu odstraněním rozdílného zacházení v rámci různých vnitrostátních opatření týkajících se úlevy na vlastní kapitál a stanovením stejných správních předpisů ve všech členských státech

⁷ [Po zveřejnění vložte odkazy na souhrnný přehled a kladné stanovisko Výboru pro kontrolu regulace.]

⁸ Malé a střední podniky by byly definovány ve smyslu článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU o účetnictví ze dne 26. června 2013. Kromě toho by se od společnosti vyžadovalo, že k tomu, aby mohla být považována za malý a střední podnik, nesmí být součástí skupiny podniků, která na konsolidované úrovni překračuje alespoň dvě ze tří hraničních hodnot uvedených v článku 3 směrnice o účetnictví (průměrný počet zaměstnanců v účetním období 250, čistý obrát ve výši 40 milionů EUR, bilanční suma 20 milionů EUR).

EU. A konečně stanoví jednotná a účinná opatření proti agresivnímu daňovému plánování v EU.

Náklady

Náklady spojené se zvolenou možností tvoří v podstatě zvýšení nákladů podniků i správců daně na dodržování předpisů. Očekává se, že náklady podniků na dodržování daňových předpisů se zvýší v omezené míře. Celkově by náklady měly být poměrně omezené, protože dodatečné údaje, které mají být oznámeny, aby bylo možné úlevu čerpat, by mělo být poměrně snadné poskytnout. Očekává se, že náklady správců daně se rovněž zvýší jen mírně. Návrh výrazně nezvyšuje regulační zátěž podniků ani správců daně.

Hlavní provedené změny

Výbor pro kontrolu regulace vydal kladné stanovisko s výhradami. V něm zejména konstatoval, že posouzení dopadů by mělo lépe zdůraznit, jak upřednostňovaná možnost co nejlépe dosáhne stanovených cílů. Výbor pro kontrolu regulace dále poznamenal, že posouzení dopadů by mělo být doplněno o možnost použití neregulačních opatření a mělo by v rámci hlavní analýzy a příloh lépe odrážet různé názory zúčastněných stran. Příloha I posouzení dopadů vysvětluje, jak byly výhrady výboru řešeny. Několik částí posouzení dopadů bylo revidováno. Zaprvé bylo posouzení dopadů revidováno s cílem objasnit, že možnost neregulačního opatření nemůže být účinná. Zadruhé bylo posouzení dopadů rozšířeno tak, aby podrobně odráželo rozsah předpokládaných účinků na kapitálové investice a dopad upřednostňované možnosti na daňové příjmy v absolutních hodnotách. Posouzení dopadů bylo rovněž rozšířeno o další analýzu důvodů, proč je možnost zasáhnout jak na straně vlastního kapitálu, tak na straně dluhu považována za vhodnou pro daný účel. Zatřetí byly některé oddíly hlavní části posouzení dopadů zrevidovány tak, aby zahrnovaly příslušné příspěvky zúčastněných stran shromážděné prostřednictvím otevřené veřejné konzultace.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Viz legislativní finanční výkaz.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Jakmile bude tento návrh přijat jako směrnice, měl by být proveden do vnitrostátního práva členských států do 31. prosince 2023 a nabýt účinku k 1. lednu 2024. Pro účely monitorování a hodnocení provádění směrnice budou členské státy muset každoročně poskytovat Komisi příslušné informace za zdaňovací období, včetně seznamu statistických údajů. Příslušné informace jsou uvedeny v článku 7 směrnice.

Každých pět let, které by se měly začít počítat ode dne [1. ledna 2024], předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice. Výsledky tohoto návrhu budou zahrnuty do zprávy pro Evropský parlament a Radu, která bude vydána do dne [1. ledna 2029].

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Tento návrh se vztahuje na všechny daňové poplatníky podléhající v jednom nebo více členských státech dani z příjmů právnických osob, s výjimkou finančních podniků, jak je stanoveno v čl. 3 odst. 1.

Obsahuje dvě samostatná opatření, která se uplatňují nezávisle na sobě: 1) úleva na vlastní kapitál a 2) omezení odpočtu úroků. Finanční podniky do oblasti působnosti opatření nespádají. Některé finanční podniky podléhají regulačním požadavkům na vlastní kapitál, které zabraňují nedostatečné kapitalizaci. Kromě toho vyrovnávací omezení odpočitatelnosti úroků platné pro nadměrné vypůjčení náklady se řady z nich pravděpodobně nedotkne. Proto pokud by finanční podniky byly do oblasti působnosti opatření zahrnuty, byla by ekonomická zátěž opatření rozložena nerovnoměrně na úkor nefinančních podniků.

- **Úleva na vlastní kapitál**

Úleva na vlastní kapitál se vypočítá vynásobením základu úlevy příslušnou pomyslnou úrokovou sazbou.

Úleva na vlastní kapitál = základ úlevy X pomyslná úroková sazba (notional interest rate, NIR)

Základ úlevy se rovná rozdílu mezi vlastním kapitálem na konci zdaňovacího období a vlastním kapitálem na konci předchozího zdaňovacího období, což je meziroční nárůst vlastního kapitálu.

Je-li základ úlevy daňového poplatníka, který již využil úlevu na vlastní kapitál podle pravidel této směrnice, v daném zdaňovacím období záporný (pokles vlastního kapitálu), bude poměrná částka podléhat dani po dobu deseti po sobě jdoucích zdaňovacích období a až do výše celkového nárůstu čistého vlastního kapitálu, na který takovou úlevu získal, ledaže daňový poplatník předloží důkaz, že daná situace je důsledkem ztrát generovaných během daného zdaňovacího období nebo důsledkem právní povinnosti.

Vlastní kapitál je definován odkazem na směrnici 2013/34/EU (směrnice o účetnictví)⁹, tj. jako součet splaceného kapitálu, účtu emisního ážia, fondu z přecenění a fondů¹⁰ a zisků nebo ztrát převedených do následujícího období. Čistý vlastní kapitál je pak definován jako rozdíl mezi vlastním kapitálem daňového poplatníka a součtem daňové hodnoty jeho účasti na kapitálu přidružených podniků a jeho vlastních akcií. Tato definice má zabránit kaskádování úlevy prostřednictvím účastí.

Příslušná pomyslná úroková sazba se skládá ze dvou složek: z bezrizikové úrokové míry a rizikové přírážky. Bezriziková úroková míra je bezriziková úroková míra se splatností deset let, jak je stanoveno v prováděcích aktech k čl. 77e odst. 2 směrnice 2009/138/ES¹¹, u které je uplatněn nárok na úlevu pro měnu daňového poplatníka. Riziková přírážka je stanovena na 1 %, aby lépe odpovídala rizikové přírážce, kterou investoři skutečně platí, a lépe zmírnila zvýhodnění. V případě daňových poplatníků, kteří jsou kvalifikováni jako malé nebo střední podniky, je riziková přírážka stanovena na 1,5 %, aby lépe odrážela vyšší rizikovou přírážku, která jim vzniká při získávání financování. Členské státy by neměly mít žádnou diskreční pravomoc ohledně toho, zda u malých a středních podniků použít tuto vyšší sazbu, nebo ne, nebo jakou sazbu u malých a středních podniků jako dorovnání použít, aby se zabránilo potížím se selektivitou z hlediska pravidel EU pro státní podporu a zajistily se rovné podmínky pro malé a střední podniky v EU bez ohledu na jejich sídlo.

⁹ Ve smyslu přílohy III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků.

¹⁰ Fondy zahrnují: 1. zákonný rezervní fond, pokud ho vnitrostátní právní předpisy vyžadují; 2. rezervní fond na vlastní podíly, pokud ho vnitrostátní právní předpisy vyžadují, aniž je dotčen čl. 24 odst. 1 písm. b) směrnice 2012/30/EU; 3. statutární fondy; 4. ostatní fondy.

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (přepracované znění) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

$NIR = \text{bezriziková úroková míra} + \text{riziková přírážka}$

Riziková přírážka = 1 % (nebo 1,5 % u malých a středních podniků)

Pomyslná úroková sazba se tedy rovná bezrizikové úrokové míře specifické pro danou měnu plus 1 % nebo 1,5 % ($NIR = \text{bezriziková míra} + 1 \%$, nebo u malých a středních podniků $NIR = \text{bezriziková míra} + 1,5 \%$). Tento přístup zajišťuje, aby opatření mělo účinek a aby bylo možné ho jednoduše provést a nenarušovalo rozpočty členských států. Rovněž zajišťuje zohlednění specifických okolností různých podniků. Sazba ve specifické měně lépe zajišťuje rovnováhu daňového zacházení mezi vlastním kapitálem a dluhem, protože zohledňuje měnové riziko samostatně u každé měny a odráží specifickou situaci každého daňového poplatníka.

Úleva se poskytuje na deset let, aby se sblížila splatnost většiny dluhů, a aby se zároveň udržely celkové rozpočtové náklady na úlevu na vlastní kapitál pod kontrolou. To znamená, že pokud zvýšení vlastního kapitálu daňového poplatníka splňuje podmínky pro úlevu na vlastní kapitál podle tohoto návrhu, příslušná úleva vypočtená výše je odpočitatelná v roce, kdy vzniklo, (ZR) a v následujících devíti letech (ZR+9). Pokud bude nové zvýšení vlastního kapitálu daňového poplatníka v následujícím roce (ZR+1) rovněž splňovat podmínky pro úlevu na vlastní kapitál podle tohoto návrhu, bude nová úleva na vlastní kapitál odpočitatelná i za zdaňovací období, ve kterém zvýšení vzniklo, a následujících devět let po jeho vzniku (do ZR+10).

Pokud se například společnost s vlastním kapitálem ve výši 100 rozhodne v roce t zvýšit svůj vlastní kapitál o 20, bude po dobu deseti let (do roku $t+9$) každý rok od základu daně odečtena úleva, která se vypočítá jako 20násobek pomyslné úrokové sazby, tj. 20násobek bezrizikové úrokové míry pro příslušnou měnu plus 20 (20násobek rizikové přírážky definované jako 1).

Rok	t	$t - 1$
Vlastní kapitál společnosti A	120	100

Základ úlevy = $120 - 100 = 20$

Úleva = základ úlevy $\times NIR = 20 \times NIR$

Úleva bude k dispozici po dobu deseti po sobě následujících let: $t, t + 1, t + 2, \dots, t + 9$

Pokud je společnost malým nebo středním podnikem, vypočítá se úleva stejným způsobem. NIR se bude lišit jednoduše proto, že riziková přírážka je vyšší (1,5 % místo 1 %).

Aby se zabránilo zneužívání daňového systému, je odpočitatelnost úlevy omezena maximálně na 30 % hodnoty EBITDA (zisk před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací) daňového poplatníka za každé zdaňovací období. Část úlevy na vlastní kapitál, která by z důvodu nedostatečného zdanitelného zisku nebyla odečtena v daném daňovém roce, bude moci daňový poplatník převést do následujícího období bez časového omezení. Kromě toho bude moci daňový poplatník po dobu nejvýše pěti let převádět do následujícího období nevyužitou kapacitu úlevy, pokud úleva na vlastní kapitál nedosáhne výše uvedené maximální částky.

Účinná opatření proti zneužívání zajistí, aby pravidla pro odpočitatelnost úlevy na vlastní kapitál nebyla využívána k nezamýšleným účelům. Tato pravidla proti zneužívání jsou inspirována Pokyny k režimům srážek pomyslných úroků, které přijala Skupina pro kodex chování v roce 2019 a které se zaměřují na známé stávající režimy, jako je kaskádování úlevy v rámci skupiny.

První opatření by za určitých podmínek ze základu úlevy vyloučilo zvýšení vlastního kapitálu, která pocházejí z i) vnitroskupinových úvěrů; ii) převodů účastí nebo stávajících obchodních činností uvnitř skupiny a iii) peněžitých příspěvků. Pokud jde například o vnitroskupinové

úvěry, mělo by opatření zabránit tomu, aby kapitálová injekce poskytnutá společností A se sídlem v členském státě A byla použita k poskytnutí úvěru přidružené společnosti B se sídlem v členském státě B. Je tomu tak proto, že v takovém případě by společnost B tyto peníze rovněž využila k vložení vlastního kapitálu do další přidružené společnosti C se sídlem v členském státě C. To by vedlo k vynásobení úlevy na vlastní kapitál při existenci pouze jednoho skutečného zvýšení vlastního kapitálu na úrovni skupiny.

Další opatření stanoví zvláštní podmínky pro zohlednění zvýšení vlastního kapitálu pocházejícího z nepeněžitých vkladů nebo investic do aktiv. Jeho cílem je zabránit nadhodnocení aktiv nebo nakupování luxusního zboží za účelem zvýšení základu úlevy. Proto by například hodnota aktiv a souvisejících nákladů neměla překročit přiměřené profesní potřeby a jakákoli část hodnoty aktiv, která byla vložena nebo která jsou zaznamenána v účetních knihách daňového poplatníka, jež překračuje jejich tržní hodnotu, by měla být od základu úlevy odečtena.

Třetí opatření se zaměřuje na novou kategorizaci starého kapitálu jako nového kapitálu, což by bylo pro účely této úlevy považováno za navýšení vlastního kapitálu. Takové nové kategorizace by mohlo být dosaženo likvidací a vytvořením začínajících podniků. Pokud například dojde k likvidaci stávající společnosti s nerozděleným ziskem, zvýší se vlastní kapitál mateřské společnosti v důsledku začlenění nerozděleného zisku. Je-li následně vytvořena nová dceřiná společnost a již není držena mateřskou společností, dříve zvýšený základ úlevy mateřské společnosti by se nesnížil o hodnotu účasti v dceřiné společnosti.

• **Omezení odpočtu úroků**

Na straně dluhů je úleva u pomyslných úroků z vlastního kapitálu doplněna omezením daňové odpočitatelnosti úrokových plateb souvisejících s dluhem. Především jde o to, že poměrné omezení omezí odpočitatelnost úroků na 85 % nadměrných výpůjčních nákladů (tj. zaplacených úroků minus přijatých úroků). Takový přístup umožňuje řešit zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu současně na straně vlastního kapitálu i na straně dluhu, což je nejúčinnější a což zachovává udržitelnost veřejných financí členských států.

Vzhledem k tomu, že pravidla pro omezení odpočitatelnosti úroků již v EU platí podle článku 4 směrnice ATAD, použije daňový poplatník jako první krok pravidlo uvedené v článku 6 tohoto návrhu a poté vypočítá platné omezení v souladu s článkem 4 směrnice ATAD. Je-li výsledkem použití pravidla směrnice ATAD nižší odpočitatelná částka, bude daňový poplatník oprávněn převést rozdíl v souladu s článkem 4 směrnice ATAD do následujícího nebo minulého období.

Pokud má například společnost A nadměrné výpůjční náklady ve výši 100, měla by:

- 1) zaprvé použít článek 6 tohoto návrhu směrnice, který omezuje odpočitatelnost na 85 % z hodnoty $100 = 85$, a neodpočitatelná částka tak činí 15;
- 2) zadruhé vypočítat částku, která by byla odpočitatelná podle článku 4 směrnice ATAD. Je-li odpočitatelná částka nižší, např. 80 (a neodpočitatelná následně vyšší, tj. 20), rozdíl v odpočitatelnosti, tj. dodatečná neodpočitatelná částka (tj. $85 - 80 = 5$), by byla převedena do následujícího nebo minulého období v souladu s podmínkami článku 4 směrnice ATAD, jak jsou provedeny ve vnitrostátních právních předpisech.

Výsledkem pro společnost A je, že hodnota 15 ($100 - 85$) úrokových výpůjčních nákladů je neodpočitatelná a další hodnota 5 ($85 - 80$) úrokových výpůjčních nákladů je převedena do následujícího nebo minulého období.

- **Monitorování a podávání zpráv**

Členské státy budou každoročně poskytovat Komisi konkrétní údaje, aby bylo možné monitorovat provádění a účinky nových pravidel. Komise bude z těchto údajů vycházet mimo jiné za účelem hodnocení provádění směrnice a příslušného podávání zpráv.

- **Delegování pravomocí**

Komise bude mít pravomoc změnit sazbu rizikové přírážky přijetím aktů v přenesené pravomoci. Komise může tuto pravomoc vykonávat pouze za určitých okolností, tj. pokud bude vývoj inflace a/nebo hospodářského růstu vyžadovat zvýšení nebo snížení rizikové přírážky a pokud z relevantních dat, zpráv a statistických údajů, včetně těch poskytnutých členskými státy, vyplývá, že se průměrné podmínky financování dluhu podniků v působnosti směrnice v EU od posledního stanovení rizikové přírážky zdvojnásobily nebo klesly na polovinu. V takových případech je totiž nezbytné mít možnost rychle a bez problémů změnit příslušné sazby tak, aby odrážely skutečné tržní podmínky bez použití řádného legislativního postupu. Pravomoc Komise je však náležitě omezena a je odvolatelná.

- **Provedení ve vnitrostátním právu**

Členské státy, které mají zavedena pravidla stanovující úlevu na zvýšení vlastního kapitálu, mohou po dobu platnosti práv již stanovených podle vnitrostátních pravidel uplatňování ustanovení této směrnice odložit (doložka o ochraně předchozího stavu). Daňoví poplatníci, kteří ke dni [1. ledna 2024] využívají úlevu na vlastní kapitál podle vnitrostátních právních předpisů (v Belgii, Itálii, na Kypru, Maltě, v Polsku a Portugalsku), budou moci tuto úlevu podle vnitrostátních právních předpisů dále využívat po dobu až deseti let, avšak v žádném případě ne po dobu delší, než je doba trvání této výhody podle vnitrostátních právních předpisů. Naopak pro všechny ostatní daňové poplatníky ve všech členských státech budou pravidla této směrnice platit od data jejich použitelnosti.

Návrh

SMĚRNICE RADY

o stanovení pravidel týkajících se úlevy ke snížení zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu a o omezení odpočitatelnosti úroků pro účely daně z příjmu právnických osob

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹²,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹³,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podpora spravedlivého a udržitelného podnikatelského prostředí, mimo jiné prostřednictvím cílených daňových opatření, která stimulují investice a růst, je významnou politickou prioritou Unie. V zájmu podpory udržitelného a dlouhodobého financování podniků by měl daňový systém minimalizovat nezamýšlená narušení obchodních rozhodnutí, například upřednostňováním dluhového financování namísto kapitálového financování. Přestože akční plán Komise pro unii kapitálových trhů z roku 2020¹⁴ obsahuje důležitá opatření na podporu tohoto financování, například opatření č. 4 – Podpora dlouhodobějšího a kapitálového financování ze strany institucionálních investorů, měla by být přijata cílená daňová opatření, která by uvedená opatření posílila. Tato opatření by měla zohledňovat aspekty udržitelnosti veřejných financí.
- (2) Daňové systémy členských států umožňují daňovým poplatníkům odečíst platby úroků z dluhového financování, a tím snížit daňovou povinnost z příjmů právnických osob, zatímco náklady spojené s financováním vlastním kapitálem jsou ve většině členských států daňově neodpočitatelné. Asymetrické daňové zacházení s dluhovým a kapitálovým financováním v celé Unii vede ke zvýhodnění investičních rozhodnutí směrem k dluhovému financování. Kromě toho v případech, kdy členské státy ve svém vnitrostátním právu stanoví daňovou úlevu na kapitálové financování, se tato vnitrostátní opatření značně liší z hlediska koncepce politiky.

¹² Úř. věst. C , , s. . Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

¹³ Úř. věst. C , , s. . Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

¹⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Unie kapitálových trhů pro občany a podniky – nový akční plán“ (COM(2020) 590 final). (https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:61042990-fe46-11ea-b44f-01aa75ed71a1.0001.02/DOC_1&format=PDF)

- (3) Za účelem odstranění možných narušení v souvislosti s daněmi v členských státech je nezbytné stanovit společný rámec pravidel pro koordinované řešení daňového zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu v celé Unii. Tato pravidla by měla zajistit, aby se s kapitálovým i dluhovým financováním zacházelo z hlediska daní podobným způsobem na celém jednotném trhu. Zároveň by měl být společný legislativní rámec Unie udržitelný pro rozpočty členských států i v krátkodobém horizontu. Takový rámec by tedy měl obsahovat pravidla jednak pro daňovou odečitatelnost nákladů na financování vlastním kapitálem a jednak pro omezení daňové odečitatelnosti nákladů na dluhové financování.
- (4) V zájmu zajištění jednoduchého a uceleného legislativního rámce by se měl společný rámec pravidel vztahovat na všechny podniky v Unii, které v daném členském státě podléhají dani z příjmu právnických osob. Finanční podniky mají zvláštní rysy a vyžadují specifické zacházení. Pokud by se na ně měla vztahovat pravidla určená k řešení daňového zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu, byla by ekonomická zátěž opatření rozložena nerovnoměrně na úkor nefinančních podniků. Finanční podniky by proto měly být z oblasti působnosti této směrnice vyloučeny.
- (5) V zájmu neutralizace znevýhodnění kapitálového financování by měla být stanovena úleva, aby mohlo být zvýšení vlastního kapitálu daňového poplatníka mezi dvěma zdaňovacími obdobími za určitých podmínek odečitatelné od jeho základu daně. Úleva by se měla vypočítat vynásobením zvýšení vlastního kapitálu pomyslnou úrokovou sazbou vycházející z bezrizikové úrokové míry, jak je stanoveno v prováděcích aktech přijatých podle čl. 77e odst. 2 směrnice 2009/138/ES. Tyto bezrizikové úrokové míry již jsou součástí práva EU a jako takové jsou prakticky a účinně uplatňovány. Jakoukoli část úlevy, kterou nelze odečíst v daném daňovém období z důvodu nedostatečných zdanitelných zisků, lze převést do následujícího období. Vzhledem ke specifickým problémům, kterým při vstupu na kapitálové trhy čelí malé a střední podniky, by měla být pro daňové poplatníky, kteří jsou malými a středními podniky, stanovena zvýšená úleva. Aby byl odpočet úlevy na vlastní kapitál v krátkodobém horizontu udržitelný pro veřejné finance, měl by být časově omezen. V zájmu ochrany systému před zneužitím je nezbytné z výpočtu změn vlastního kapitálu vyloučit daňovou hodnotu vlastních akcií daňového poplatníka a rovněž daňovou hodnotu jeho účasti v přidružených podnicích. Stejně tak je nezbytné stanovit zdanění snížení vlastního kapitálu daňového poplatníka mezi dvěma zdaňovacími obdobími, aby se zabránilo zneužívání zvýšení vlastního kapitálu. Takové pravidlo by rovněž podpořilo zachování úrovně vlastního kapitálu. Použilo by se tak, že dojde-li ke snížení vlastního kapitálu daňového poplatníka, který využil úlevu na zvýšení vlastního kapitálu, stala by se částka vypočtená stejným způsobem jako úleva zdanitelnou po dobu deseti zdaňovacích období; pokud daňový poplatník nepředloží důkaz, že toto snížení je způsobeno výlučně ztrátami vzniklými během zdaňovacího období nebo z důvodu právní povinnosti.
- (6) Aby se zabránilo zneužívání odpočtu úlevy na vlastní kapitál, je nezbytné stanovit zvláštní pravidla proti vyhýbání se daňovým povinnostem. Tato pravidla by se měla zaměřit především na režimy zavedené za účelem obcházení podmínek, za nichž zvýšení vlastního kapitálu splňuje požadavky pro úlevu podle této směrnice, například prostřednictvím převodu účasti v přidružených podnicích uvnitř skupiny. Tato pravidla by se měla rovněž zaměřit na režimy zavedené za účelem uplatnění nároku na úlevu, pokud nedojde ke zvýšení vlastního kapitálu na úrovni skupiny. Pro tyto účely by mohlo být použito například dluhové financování uvnitř skupiny nebo peněžité příspěvky. Zvláštní pravidla proti vyhýbání se daňovým povinnostem by měla rovněž

zabránit zavádění režimů za účelem uplatnění nároku na to, že zvýšení vlastního kapitálu a odpovídající úleva je vyšší, než ve skutečnosti je, například zvýšením pohledávek z dluhového financování nebo nadhodnocením aktiv. Kromě toho se na protiprávní jednání, na něž se nevztahuje zvláštní rámec proti vyhýbání se daňovým povinnostem podle této směrnice, vztahuje obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu podle článku 6 směrnice Rady (EU) 2016/1164¹⁵.

- (7) V zájmu účinného řešení daňového zvýhodnění dluhu oproti vlastnímu kapitálu způsobem udržitelným pro veřejné finance Unie by mělo úlevu na financování vlastním kapitálem doprovázet omezení odpočitatelnosti nákladů na dluhové financování. Pravidlo omezení odpočitatelnosti úroků by tedy mělo omezit odpočitatelnost nadměrných výpůjčních nákladů a mělo by platit nezávisle na úlevě. Vzhledem k rozdílným cílům takového pravidla a pravidla stávajícího balíčku proti vyhýbání se daňovým povinnostem týkajícího se omezení odpočitatelnosti úroků podle článku 4 směrnice (EU) 2016/1164 by měla být zachována obě pravidla. Daňoví poplatníci by měli nejprve vypočítat odpočitatelnost nadměrných výpůjčních nákladů podle této směrnice a poté podle směrnice ATAD. V případě, že výsledkem druhého výpočtu bude nižší částka odpočitatelných nadměrných výpůjčních nákladů, měl by daňový poplatník odečíst tuto nižší částku a rozdíl mezi oběma částkami převést do následujících nebo minulých období v souladu s článkem 4 směrnice ATAD.
- (8) Vzhledem k tomu, že provádění a vymáhání unijních pravidel v každém členském státě má zásadní význam pro ochranu základů daně členských států a v případě potřeby pro řádný přezkum unijních pravidel, měla by toto provádění a vymáhání sledovat Komise. Členské státy by proto měly Komisi pravidelně sdělovat konkrétní informace o provádění a vymáhání vnitrostátních opatření provádějících tuto směrnici na jejich území.
- (9) Za účelem vyhodnocení účinnosti této směrnice by Komise měla vypracovat a zveřejnit hodnotící zprávu na základě informací poskytnutých členskými státy a dalších dostupných údajů.
- (10) S cílem umožnit hladkou a rychlou změnu některých jiných než podstatných prvků této směrnice vzhledem k neustálému vývoji by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby mohla Komise tuto směrnici změnit za účelem změny úrovně sazby rizikové přírážky jako prvku pro výpočet úlevy na vlastní kapitál. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹⁶. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by měla Rada obdržet veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejím odborníkům by měl být automaticky umožněn přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (11) Jelikož cíle této směrnice nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, nýbrž jich lze vzhledem k nutnosti poskytovat vyvážené pobídky pro umístění podniků a

¹⁵ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

¹⁶ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

podnikání na jednotném trhu lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku by tato směrnice neměla překračovat rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro odpočet úlevy na zvýšení vlastního kapitálu pro účely daně z příjmů právnických osob a pro omezení daňové odpočitatelnosti nadměrných výpůjčních nákladů.

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na daňové poplatníky podléhající v jednom nebo více členských státech dani z příjmů právnických osob, včetně stálých provozoven subjektů, které jsou daňovými rezidenty třetí země, nacházejících se v jednom nebo více členských státech.

Tato směrnice se však nevztahuje na tyto finanční podniky:

- a) „úvěrovou instituci“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013¹⁷;
- b) „investiční podnik“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU¹⁸;
- c) „správce alternativního investičního fondu“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU¹⁹, včetně správce evropských fondů rizikového kapitálu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013²⁰, správce evropských fondů sociálního podnikání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013²¹ a správce evropských fondů

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech rizikového kapitálu (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 1).

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech sociálního podnikání (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 18).

dlouhodobých investic podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760²²;

- d) „správcovskou společnost subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES²³;
- e) „pojišťovnu“ ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES²⁴;
- f) „zajišťovnu“ ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;
- g) „instituci zaměstnaneckého penzijního pojištění“ ve smyslu čl. 6 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341²⁵;
- h) instituce penzijního pojištění provozující penzijní systémy, na které se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004²⁶, jakož i každá právnická osoba zřízená za účelem investování do těchto systémů;
- i) „alternativní investiční fond“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU spravovaný správcem alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/61/EU nebo alternativní investiční fond ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU podléhající dohledu podle příslušných vnitrostátních právních předpisů;
- j) subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice 2009/65/ES;
- k) „ústřední protistranu“ ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012²⁷;
- l) „centrální depozitář cenných papírů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014²⁸;
- m) zvláštní účelovou jednotku povolenou podle článku 211 směrnice 2009/138/ES;

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760 ze dne 29. dubna 2015 o evropských fondech dlouhodobých investic (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 98).

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ze dne 14. prosince 2016 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění (IZPP) a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 37).

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

- n) „sekuritizační jednotku pro speciální účel“ ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402²⁹;
- o) „pojišťovací holdingovou společnost“ ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) směrnice 2009/138/ES nebo „smíšenou finanční holdingovou společnost“ ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. h) směrnice 2009/138/ES, která je součástí pojišťovací skupiny, jež podléhá dohledu nad skupinou podle článku 213 uvedené směrnice, a která není vyloučena z dohledu nad skupinou podle čl. 214 odst. 2 směrnice 2009/138/ES;
- p) „platební instituci“ ve smyslu čl. 4 bodu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366³⁰;
- q) „instituci elektronických peněz“ ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES³¹;
- r) „poskytovatele služeb skupinového financování“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503³²;
- s) „poskytovatele služeb souvisejících s kryptoaktivy“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../...³³.

Článek 3 **Definice**

Pro účely této směrnice platí tyto definice:

- 1) „přidruženým podnikem“ se rozumí osoba, která je propojena s jinou osobou některým z těchto způsobů:

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

³¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

³² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503 ze dne 7. října 2020 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky a o změně nařízení (EU) 2017/1129 a směrnice (EU) 2019/1937 (Úř. věst. L 347, 20.10.2020, s. 1).

³³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937 (Úř. věst. ...) (Úř. věst.: Vložte číslo nařízení obsažené v dokumentu 2020/0265/COD a do poznámky pod čarou číslo, datum a odkaz na vyhlášení uvedené směrnice v Úředním věstníku.)

- a) osoba se podílí na řízení uvedené jiné osoby tím, že je schopna na ni uplatňovat významný vliv;
- b) osoba se podílí na ovládání uvedené jiné osoby tím, že drží více než 25 % hlasovacích práv;
- c) osoba se podílí na kapitálu uvedené jiné osoby prostřednictvím vlastnického práva, které přímo nebo nepřímo překračuje 25 % upsaného kapitálu;
- d) osoba má nárok na 25 % zisku uvedené jiné osoby nebo více.

Pokud se na řízení, ovládání, kapitálu nebo zisku téže osoby podílí ve smyslu uvedeném v odstavci 1 více než jedna osoba, považují se za přidružené podniky všechny dotčené osoby.

Pokud se stejné osoby podílí ve smyslu uvedeném v odstavci 1 na řízení, ovládání, kapitálu nebo zisku více než jedné osoby, považují se za přidružené podniky všechny dotčené osoby.

Pro účely této definice se „osobou“ rozumí jak právnická, tak fyzická osoba. S osobou, která z hlediska hlasovacích práv nebo kapitálu v určitém subjektu jedná společně s jinou osobou, se zachází, jako kdyby držela v daném subjektu účast v rozsahu veškerých hlasovacích práv nebo kapitálu, jež drží uvedená jiná osoba.

V případě nepřímých účastí se splnění požadavků podle odst. 1) písm. c) určí vynásobením držených podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. U osoby, která drží více než 50 % hlasovacích práv, se má za to, že drží 100 %.

Manžel nebo manželka fyzické osoby a její potomci se společně s fyzickou osobou považují za jedinou osobu.

Přidružený podnik v souladu s tímto odstavcem zahrnuje rovněž veškeré operace, v jejichž důsledku se osoba stává přidruženým podnikem;

- 2) „zdaňovacím obdobím“ se rozumí kalendářní rok nebo jiné vhodné období pro daňové účely;
- 3) „skupinou“ se rozumí skupina ve smyslu čl. 2 odst. 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU³⁴;
- 4) „účastí“ se rozumí účast ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2013/34/EU;
- 5) „malým a středním podnikem“ se rozumí všechny podniky, které nepřekračují hraniční hodnotu pro střední podniky podle čl. 3 odst. 3 směrnice 2013/34/EU;
- 6) „vlastním kapitálem“ se rozumí v daném zdaňovacím období součet splaceného kapitálu, emisního ážia, fondu z přecenění a ostatních fondů a výsledku hospodaření za minulá účetní období daňového poplatníka;
- 7) „čistým vlastním kapitálem“ se rozumí rozdíl mezi vlastním kapitálem daňového poplatníka a součtem daňové hodnoty účasti daňového poplatníka na kapitálu přidružených podniků a vlastních akcií daňového poplatníka;

³⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

- 8) „fondy“ se rozumí:
- 1) zákonný rezervní fond, pokud ho vnitrostátní právní předpisy vyžadují;
 - 2) rezervní fond na vlastní akcie nebo podíly, pokud vnitrostátní právní předpisy takový rezervní fond vyžadují, aniž je dotčen čl. 24 odst. 1 písm. b) směrnice 2012/30/EU;
 - 3) statutární fondy;
 - 4) ostatní fondy.

KAPITOLA II

ÚLEVA NA VLASTNÍ KAPITÁL A ODPOČTY ÚROKŮ

Článek 4

Úleva na vlastní kapitál

1. Od základu daně daňového poplatníka pro účely daně z příjmů právnických osob je odpočitatelná úleva na vlastní kapitál až do výše 30 % zisku daňového poplatníka před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací (dále jen „EBITDA“), a to po dobu deseti po sobě jdoucích zdaňovacích období.

Je-li odpočitatelná úleva na vlastní kapitál v daném zdaňovacím období v souladu s prvním pododstavcem vyšší než čistý zdanitelný příjem daňového poplatníka, zajistí členské státy, aby daňový poplatník mohl bez časového omezení převést přebytek úlevy na vlastní kapitál do následujících období.

Členské státy zajistí, aby daňový poplatník mohli po dobu nejvýše pět zdaňovacích období převést část úlevy na vlastní kapitál, která v daném zdaňovacím období přesáhne 30 % zisku EBITDA, do dalších období.
2. S výhradou článku 5 se základ úlevy na vlastní kapitál vypočítá jako rozdíl mezi výší čistého vlastního kapitálu na konci zdaňovacího období a výší čistého vlastního kapitálu na konci předchozího zdaňovacího období.

Úleva na vlastní kapitál se rovná základu úlevy vynásobenému desetiletou bezrizikovou úrokovou mírou pro příslušnou měnu a zvýšenému o rizikovou přírážku ve výši 1 %, nebo je-li daňovým poplatníkem malý nebo střední podnik, o rizikovou přírážku ve výši 1,5 %.

Pro účely druhého pododstavce tohoto odstavce se desetiletou bezrizikovou úrokovou mírou pro příslušnou měnu rozumí bezriziková úroková míra se splatností deset let pro příslušnou měnu, jak je stanoveno v prováděcích aktech přijatých podle čl. 77e odst. 2 směrnice 2009/138/ES pro referenční datum 31. prosince roku předcházejícího příslušnému zdaňovacímu období.
3. Pokud je po získání úlevy na vlastní kapitál základ úlevy na vlastní kapitál v daném zdaňovacím období záporný, stane se částka rovnající se záporné úlevě na vlastní kapitál zdanitelnou po dobu deseti po sobě následujících zdaňovacích období, až do celkového zvýšení čistého vlastního kapitálu, pro který byla taková úleva podle této směrnice získána, pokud daňový poplatník neposkytne dostatečné důkazy o tom, že je to způsobeno účetními ztrátami vzniklými během uvedeného zdaňovacího období nebo v důsledku právní povinnosti snížit kapitál.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9, kterými se mění odstavec 2 tohoto článku změnou sazby rizikové přírážky, je-li splněna některá z těchto dvou podmínek:
- a) desetiletá bezriziková úroková míra uvedená v odstavci 2 tohoto článku se liší více než o dva procentní body, pokud jde nejméně o tři měny Unie, oproti zdaňovacímu období, v němž začal platit poslední akt v přenesené pravomoci, kterým se riziková přírážka mění, nebo pokud takový akt v přenesené pravomoci neexistuje, v němž začala platit tato směrnice; nebo
 - b) nulový nebo záporný růst hrubého domácího produktu na území EU nejméně ve dvou po sobě následujících čtvrtletích
- a
- c) z relevantních dat, zpráv a statistických údajů, včetně těch poskytnutých členskými státy, vyplývá, že se průměrné podmínky financování dluhu daňových poplatníků v působnosti této směrnice v EU od posledního stanovení rizikové přírážky podle odstavce 2 zdvojnásobily nebo klesly na polovinu.

Procento zvýšení nebo snížení rizikové přírážky zohlední změny v podmínkách financování uvedených v prvním pododstavci písm. c), s výjimkou změn v bezrizikové úrokové míře pro EU, jak je stanoveno v prováděcích aktech přijatých podle čl. 77e odst. 2 směrnice 2009/138/ES, a v každém případě nebude vyšší než procento zvýšení nebo snížení podmínek financování uvedených v prvním pododstavci písm. c).

Článek 5 **Pravidla proti zneužívání**

1. Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění toho, aby základ úlevy na vlastní kapitál nezahrnoval částku zvýšení, které je výsledkem:
- a) poskytování úvěrů mezi přidruženými podniky;
 - b) převodu účastí nebo pokračující obchodní činnosti mezi přidruženými podniky;
 - c) peněžitého příspěvku od osoby, která je daňovým rezidentem v jurisdikci, jež nesdílí informace s členským státem, v němž daňový poplatník usiluje o odečet úlevy na vlastní kapitál.

Tento odstavec se nepoužije, pokud daňový poplatník předloží dostatečné důkazy o tom, že příslušná transakce byla provedena z přesvědčivých obchodních důvodů a nevede k dvojímu odpočtu stanovené úlevy na vlastní kapitál.

2. Pokud je zvýšení vlastního kapitálu výsledkem nepeněžitého vkladu nebo investice do aktiva, přijmou členské státy vhodná opatření k zajištění toho, aby byla hodnota aktiva při výpočtu základu úlevy zohledněna pouze tehdy, je-li aktivum nezbytné pro výkon výdělečné činnosti daňového poplatníka.

Pokud aktivum sestává z akcií, musí být zohledněno v účetní hodnotě.

Pokud je aktivum jiné než akcie, musí být zohledněno v tržní hodnotě, pokud schválený externí auditor neposkytne jinou hodnotu.

3. Pokud je zvýšení vlastního kapitálu výsledkem reorganizace skupiny, zohlední se toto zvýšení pro výpočet základu úlevy u vlastního kapitálu pro daňového poplatníka v souladu s článkem 4 pouze tehdy, pokud nepovede k převodu kapitálu (nebo jeho části), který ve skupině existoval již před reorganizací, na nový vlastní kapitál.

Článek 6
Omezení odpočtu úroků

1. Členské státy zajistí, aby daňový poplatník mohl od svého základu daně pro účely daně z příjmů právnických osob odečíst nadměrné výpůjční náklady stanovené v čl. 1 bodě 2 směrnice Rady (EU) 2016/1164³⁵ až do výše a) odpovídající 85 % těchto nákladů vzniklých během zdaňovacího období. Je-li tato částka vyšší než částka b) stanovená v souladu s článkem 4 směrnice (EU) 2016/1164, členské státy zajistí, aby měl daňový poplatník nárok v daném zdaňovacím období odečíst pouze nižší z obou částek. Rozdíl mezi oběma částkami a) a b) se v souladu s článkem 4 směrnice (EU) 2016/1164 převede do následujících nebo minulých období.
2. Odstavec 1 se použije u nadměrných výpůjčních nákladů vzniklých ode dne [Úřad pro publikace: vložte datum vstupu této směrnice v platnost].

KAPITOLA III
MONITOROVÁNÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Článek 7
Monitorování

Do tří měsíců od skončení každého zdaňovacího období sdělí každý členský stát Komisi následující informace týkající se zdaňovacího období:

- a) počet daňových poplatníků, kteří v uvedeném zdaňovacím období využili úlevu na vlastní kapitál, a to i jako procentní podíl z celkového počtu daňových poplatníků spadajících do oblasti působnosti této směrnice;
- b) počet malých a středních podniků, které v uvedeném zdaňovacím období využily úlevu, a to i jako procentní podíl z celkového počtu malých a středních podniků spadajících do oblasti působnosti této směrnice, a počet malých a středních podniků, které využily úlevu a které jsou součástí velkých skupin ve smyslu čl. 3 odst. 7 směrnice 2013/34/EU;
- c) celkovou výši vynaložených výdajů nebo ztráty daňových příjmů v důsledku odpočtu úlevy na vlastní kapitál přidělené na úlevy na vlastní kapitál ve srovnání s hrubým domácím produktem členského státu;
- d) celkovou výši nadměrných výpůjčních nákladů;
- e) celkovou výši neodpočitatelných nadměrných výpůjčních nákladů;
- f) počet daňových poplatníků, u nichž byla ve zdaňovacím období uplatněna opatření proti zneužívání podle této směrnice, včetně příslušných daňových důsledků a uplatněných sankcí;
- g) údaje o vývoji poměru dluhu k vlastnímu kapitálu v členském státě ve smyslu přílohy III částí A a C směrnice 2013/34/EU.

³⁵ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

Článek 8

Zprávy

1. Do 31. prosince 2027 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice.
2. Při vypracovávání zprávy vezme Komise v úvahu informace sdělené členskými státy podle článku 7.
3. Komise zprávu zveřejní na svých internetových stránkách.

KAPITOLA IV ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4 odst. 5 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne [*Úřad pro publikace: vložte datum vstupu této směrnice v platnost*].
3. Rada může přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti žádných již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jí byl tento akt oznámen, nebo pokud Rada před uplynutím této lhůty informuje Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 10

Informování Evropského parlamentu

Evropský parlament je informován o přijetí aktů v přenesené pravomoci Komisí, o námitkách proti nim a o zrušení přenesení pravomoci Radou.

Článek 11

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do dne [31. prosince 2023]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne [1. ledna 2024].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy mohou odložit použitelnost ustanovení této směrnice u daňových poplatníků, kteří ke dni [1. ledna 2024] využívají úlevu na vlastní kapitál podle vnitrostátních právních předpisů, až na deset let a v žádném případě ne po dobu delší, než je doba trvání této výhody podle vnitrostátních právních předpisů.
3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 12

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda/předsedkyně